

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Bývalí "pétépáci" jsou nespokojeni s výsledky voleb

Rozčarování z nízké účasti voličů ve sněmovních volbách a především z vysokého zisku KSČM prožívají mnozí z bývalých příslušníků Pomocných technických praporů (PTP). Asi 60 těchto "pétépáků" se dnes v Praze sešlo na dvoudenní mezinárodní konferenci věnované historii PTP. "Naše veřejnost je zasažena averzí vůči poznávání minulosti a výsledek voleb to potvrzuje," řekl ČTK jeden z účastníků Pavel Krása, jenž se v uniformě PTP podílel na mnoha tzv. stavbách socialismu.

Rozčarování z nízké účasti voličů ve sněmovních volbách a především z vysokého zisku KSČM prožívají mnozí z bývalých příslušníků Pomocných technických praporů (PTP). Asi 60 těchto "pétépáků" se dnes v Praze sešlo na dvoudenní mezinárodní konferenci věnované historii PTP. "Naše veřejnost je zasažena averzí vůči poznávání minulosti a výsledek voleb to potvrzuje," řekl ČTK jeden z účastníků Pavel Krása, jenž se v uniformě PTP podílel na mnoha tzv. stavbách socialismu.

"Historii komunistické totality je nutné stále připomínat, nejlépe na konkrétních faktech a lidských osudech," dodal Krása. PTP spolu s vojenskými tábory nucených prací (VTNP) využíval komunistický režim k perzekuci politicky nepohodlných osob. "Nejhorší u PTP bylo psychické strádání, člověk nevěděl, kdy to skončí, povolali vás takzvaně na neurčito," svěřil se předseda dokumentační komise Svazu PTP-VTNP František Holec, který v letech 1953 až 1954 sloužil v dole Tuchlovice na Kladensku.

Pomocné technické prapory (PTP) existovaly v bývalém Československu v letech 1950 až 1954. Odhaduje se, že do roku 1954 prošlo celkem 23 prapory zhruba 35 až 45.000 mužů, o život v nich přišlo až 400 lidí. Příslušníci PTP pracovali většinou v dolech na Ostravsku, Kladensku či Mostecku, dále postavili např. Ústřední vojenskou nemocnici v Praze-Střešovicích, sídliště Petřiny či hotel International v Praze-Dejvicích. Dnes žije přibližně 12.000 bývalých "pétépáků".

Na území Československa bylo v 50.letech asi 15 táborů nucených prací s kapacitou 20.000 až 30.000 míst a prošlo jimi na 100.000 vězňů. V pracovní náplni měli nejtěžší práce, těžbu uranu, stavbu mostů apod. V táborech se pracovalo 15 až 16 hodin denně, včetně sobot a nedělí. Podle historika Karla Kaplana tábory existovaly od roku 1948 a poslední se uzavřely v roce 1954.

